

Κυρμιζάκης Διονύσιος Διευθυντής ΩΡΛ, Διευθυντής της ΩΡΛ Κλινικής του Νοσοκομείου Βέρροιας

Η χρήση των αναστολέων του μετατρεπτικού ενζύμου της αγγειοτενσίνης (α-MEA) έχει ενοχοποιηθεί για πολλές περιπτώσεις αγγειοοιδήματος, ενώ, εάν θεωρηθεί η παθοφυσιολογία, αυτής της ανεπιθύμητης ενέργειας σωστή, δεν αναμένεται να εμφανίζεται αγγειοοίδημα με την χρήση των ανταγωνιστών των υποδοχέων της αγγειοτενσίνης II (ΑΥΑ-II).

Παρόλα αυτά, τα τελευταία χρόνια, εμφανίστηκαν στην βιβλιογραφία μεμονωμένα περιστατικά αγγειοοιδήματος για τα οποία υπεύθυνα θεωρήθηκαν οι ΑΥΑ-II. Πραγματοποιήσαμε μια αναδρομική μελέτη από την 1 Ιανουαρίου 1998 έως την 30 Ιουνίου του 2003 καθώς και μια ανασκόπηση της βιβλιογραφίας. Κατά αυτό το χρονικό διάστημα, αντιμετωπίσαμε 31 ασθενείς με αγγειοοίδημα οφειλόμενο σε α-MEA (27 περιστατικά) και σε ΑΥΑ-II (4 περιστατικά).

Όλοι οι ασθενείς είχαν σοβαρό βλεννογόνιο οίδημα και σε μερικούς υπήρχαν σοβαρού βαθμού δύσπνοια ή και δυσφαγία. Οι περιοχές, οι οποίες πιο συχνά βρέθηκαν προσβεβλημένες ήταν: Τα πρόσθια δύο τριτημόρια της γλώσσας (13 περιπτώσεις), σταφυλή και μαλθακή υπερώα (5), λάρυγγας (3), έδαφος στόματος (3) και χείλη (3). Η επιπλοκή του αγγειοοιδήματος, ύστερα από την χρήση και των δυο αυτών οικογενειών φαρμάκων, ίσως είναι συχνότερη από τι νομίζεται.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή η επιπλοκή μπορεί να εμφανιστεί μετά από μακροχρόνια χορήγηση αυτών των φαρμάκων. Σαν συμπέρασμα θα θέλαμε να τονίσουμε ότι δεν είναι

ασφαλής η χρήση των ΑΥΑ-II σε άτομα με ιστορικό αγγειοοιδήματος, ιδίως εάν αυτό ήταν αποτέλεσμα λήψης α-MEA.

Βιβλιογραφία

Kyrmizakis DE, Papadakis CE, Liolios AD, Karatzanis AD, Malandrakis S, Skoulakis CE, Bizakis JG, Velegrakis GA. Angiotensin-converting enzyme inhibitors and angiotensin II receptor antagonists. Arch Otolaryngol Head Neck Surg. 2004 Dec;130(12):1416-9.